

Вяра

Защо се премахва вероучението

Ч
е
с
т
о
с
ъ
в
р
е
м
е
н
н
и
я
т
ч
о
в
е
к
о
т
к
а
з
в
а
д
а
п
р
и
е
м
е
,
ч
е
е
Б
о
ж
и
е
т
в
о
р
е
н
и
е
,
ч
е
н
е
г
о
в
а
т
а
д
у
ш
а
е
о
т
Б
о
г
а
,
ч
е
т
я
е
Б
Е
З
С
М
Ъ
Р
Т
Н
А
и
щ
е
п
р
е
б
ъ
д
в
а
в
ъ
в
в
е
ч
н
о
с
т
т
а
,
с
л
е
д
и
з
л
и
з
а
н
е
т
о
с
и
о
т
в
р
е
м
е
н
н
а
т
а
о
б
в
и
в
к
а
н
а
р
а
з
л
а
г
а
щ
о
т
о
с
е
с
л
е
д
с
м
ър
т
т
а
т
я
л
о
.
Много хора казват, че не вярват във вечността, че след като си поживеят, ще умрат и с това ще се свърши. Много удобна теория - поживях, посъгрешавах, каквото исках това правех, но да отговарям за нещо няма да ми се наложи. Ако все пак тези хора приемат, че има вечност, то за тях непременно тя е блажена. Тоест човек никак не иска да се примири с това, че ще му се наложи да отговоря за това, как е живял. На нас обикновено ни се иска, каквито и грехове да сме сторили да нямаме справедлива отплата за тях, да сме си такива каквито сме, нищо да не променяме, да не се борим с нашите страсти и освен това всичко да ни е наред и да нямаме никакви болести или други проблеми.

ИСТИНАТА ОБАЧЕ Е, ЧЕ ВЕЧНОСТ ИМА И ТЯ Е ДВА ВИДА - АД ИЛИ РАЙ. И ЗА ТОВА КЪДЕ ЩЕ ПОПАДНЕ ВСЕКИ ЧОВЕК ОТГОВАРЯ НЕГОВИЯ ТВОРЕЦ, КОЙТО Е И СЪДИЯ. Всеки ще трябва да отговаря пред него за това как е живял, какво е правил, говорил, чувствал, нарушавал ли е

заповедите Господни, към какво се е стремил – към трупане на пари и имоти, към развлечения и наслаждения или се е борил със страстите, които тези наслаждения са му давали. Но за тази борба се иска самодисциплина, трудове и лишения. В резултат се оказва, че да се покланя на своите страсти, като на идоли за човека е много по – приятно, освен това те дават и онези отровни удоволетворения и радости. Поради това забавленията (т. нар. entertainment), радостите и страстите са се превърнали в основен смисъл на живот, като хората изобщо не се замислят, че рано или късно това ще свърши.

Ако някой друг умре ние сме готови да тъжим, да поплачем и да го погребем, но в това че и ние някога ще умрем и душата ни ще срещне вечността, никак не искаме да повярваме.

ПОРАДИ ЛИПСАТА НА ОГЛАШЕНИЕ (изучаване на вярата в църквата преди кръщение) НИЕ ИЗОБЩО НЕ РАЗБИРАМЕ СМИСЪЛА НА ЧОВЕШКИЯ ЖИВОТ. ОКАЗВА СЕ, ЧЕ СМЕ СЕ КРЪСТИЛИ НЕ ЗАРАДИ ВЕЧНИЯ ЖИВОТ, А ПО ДРУГИ НЯКАКВИ ПРИЧИНИ - ЗА ТРАДИЦИЯТА, ЗА ЗДРАВЕ, ЗА УСПЕХИ В ЖИВОТА, А НЯКОИ ДОРИ ПО НАСТАВЛЕНИЕ НА ГЛЕДАЧКИ И ЕКСТРАСЕНСИ.

Много хора отричат съществуването на сатана и на демоните.

НЕ СЛУЧАЙНО Е КАЗАНО, ЧЕ ОСНОВНАТА ИЗМАМА КОЯТО ДЯВОЛА ИЗВЪРШВА НАД СЪВРЕМЕННИТЕ ХОРА Е ДА ГИ НАКАРА ДА ПОВЯРВАТ, ЧЕ ГО НЯМА.

Бесът е много коварен, той може тайно и невидимо да ни управлява. Ако ние не вярваме, че той съществува, ние няма и да анализираме своите желания, чувства и страсти и от къде те се появяват. Няма да се замисляме и в угода на кого постъпваме по един или друг начин. В

резултат ще изпълняваме често волята на бесовете и ще изпадаме в грехове, като и често незабелязано ще им помагаме и ще въвличаме други хора в беззаконие. Ако поради липса на знание върху основите на вярата, ние не сме наясно с духовния свят, който е около нас и неговото влияние, то ние няма да имаме желание и възможност да прекратим връзката с тъмната му част, защото бесовете ни помагат да получаваме тези земни радости, тези греховни удоволствия, към които непрекъснато се стремим.

ТЪЖНОТО Е, ЧЕ ИМЕННО ТОВА Е ЦЕЛТА НА ДЕМОНИТЕ - ДА НИ ВЪВЛЕКАТ В КОЛКОТО СЕ МОЖЕ ПОВЕЧЕ ГРЕХОВЕ, ЗА ДА ПОЛУЧАТ ВЛАСТ НАД ДУШИТЕ НИ, И ТУК ВЪВ ВРЕМЕННИЯ ЖИВОТ, И ТАМ ВЪВ ВЕЧНИЯ. Колкото повече човек им се подчинява и се отдава къде на блудства, къде на клевети, или интриги, гняв, агресия, или пиянство, чревоугодие или други често срещани страсти, толкова повече бесовете го контролират. **ИДВА МОМЕНТ В КОЙТО ТЕ ВЕЧЕ НЕ ГО ОСТАВЯТ НА МИРА, А ГО ДЪРЖАТ В НЕПРЕКЪСНАТО НАПРЕЖЕНИЕ И БЕЗПОКОЙСТВО. ВСИЧКО ЗАПОЧВА ДА ГО ДРАЗНИ - МУХИТЕ, ХОРАТА, ШУМА, ТИШИНАТА, ЖЕГАТА, СТУДА, РОДИТЕЛИТЕ МУ, СЪСЕДИТЕ, НАЧАЛНИКА, КОЛЕГИТЕ, ДОРИ ПРИЯТЕЛИТЕ МУ. СЪНЯТ СТАВА НЕСПОКОЕН, РАДРАЗНЕНИЕТО И АГРЕСИЯТА СЕ УВЕЛИЧАВАТ. ВРЕМЕННО УДОВОЛЕТВОРЕНИЕ И СПОКОЙСТВИЕ ДАВАТ ЕДИНСТВЕНО СТРАСТИТЕ. ТАКА СЕ ПОЛУЧАВА ЕДИН ЗАТВОРЕН КРЪГ, ПО ТОЧНО ЕДНА СПИРАЛА, КОЯТО Е НАСОЧЕНА НАДОЛУ - КЪМ АДА.**

На дявола обаче не му стига само личната трагедия на човека, но чрез неговата агресия, гняв, злопаметство,

интриги, измами или блудства например, той може да въвлече и околните в страсти и т.н.

Бягайки от увеличаващото се напрежение и безпокойство, човек постепенно започва да се задълбочава и пребивава по дълго време под влияние на страстите си , по - точно на бесовете, които го подтикват към тях. Не рядко се стига до положение в което той вече не може да се контролира, въпреки, че съзнава своето самоунищожение. Така прелюбодееца не може да се спре, пренебрегвайки скандалите и проблемите в семейството си, заплахата от развод и нещастията което това носи на децата му, на близките му и на самия него, а на всичко отгоре и евентуалните болести и последствията върху здравето, потентността и опасността от стерилитет.

По същия начин алкохолика и наркомана не могат да си наложат волята над непреодолимото и самоубийствено желание. Хазартния картоиграч също не може да се контролира пред страстта, въпреки загубите, разорението, разбитото семейство, разклатената психика и здраве.

Подобно е положението при измамника, крадеца и корумпирания служител. При тях, въпреки опасността от затвор или отмъщение, страстта към лесните пари се оказва често непреодолима, а те от своя страна им отварят пътищата към много други страсти. Най - лошото при тези индивиди е, че колкото по - голяма е властта им толкова повече хора страдат от тях. **КОГАТО ТЕЗИ ХОРА СА ПОЛИТИЦИ, ТО ЧЕСТО ЦЕЛИ ДЪРЖАВИ С ОБЩЕСТВАТА СИ ПОПАДАТ ПОД ПАГУБНОТО ИМ ВЛИЯНИЕ. Благодарение на тях множество хора се оказват въвлечени от своя страна в напрежение, гняв,**

злоба, желание за мъст, осъждане и други тежки грехове. Всъщност именно това е и целта на бесовете, които директно управляват масонските им ложи. Не случайно придвижването по „стълбите“ на техните „братства“ става с лицемерие и безскрупулност.

На всичко отгоре напрежението, безпокойството, конфликтите, разделението, озлоблението, разврата и другите проблеми в обществото, умело се поддържат и от медиите, политическите партии и обществените институции, които също са изцяло под контрола на международното сатанинско масонство.

Представете си само, ако нашите управляващи са вярващи православни хора и спазват Евангелските заповеди в какво процъфтяващо общество бихме живели.

Едно много погрешно и често срещано мнение сред наричащите себе си християни е, че ВСИЧКИ РЕЛИГИИ БИЛИ РАВНИ И ВОДЕЛИ КЪМ ЕДИН И СЪЩ БОГ. Можело да се вярва както е угодно и душата ще се спаси. Този въпрос е от съществена важност при огласяването и отговорът му е много лесен: **АКО В ДРУГИТЕ РЕЛИГИИ НЕ ПРИЗНАВАТ ИИСУС ХРИСТОС ЗА СИН БОЖИ, А СПАСЕНИЕТО НА ЧОВЕШКАТА ДУШАТА СТАВА САМО БЛАГОДАРЕНИЕ НА ЖЕРТВАТА НА ГОСПОДА, ТО КАК ТОГАВА ЩЕ СЕ СПАСЯТ?** СЛЕД КАТО МЮСЮЛМАНИТЕ ПРИЗНАВАТ ХРИСТОС САМО ЗА ПРОРОК, ТО НЕГОВАТА ЖЕРТВА ЗА ТЯХ НЕ СЕ ЯВЯВА СПАСЕНИЕ. ТОГАВА И НЕГОВОТО ЦАРСТВО С НЕГОВИЯ ОТЕЦ НЕ СЪЩЕСТВУВАТ В ТАЗИ ВЯРА. ЗАЩО ТЕ ОТРИЧАТ ГОСПОДА, УЧЕНИЕТО МУ, ЖЕРТВАТА МУ ЗА НАС И КРЪСТА, КОЙТО Е СИМВОЛ НА ТАЗИ ЖЕРТВА, МОЖЕМ ЛЕСНО ДА РАЗБЕРЕМ, КАТО ВИДИМ КАКВО ГИ ОЧАКВА В ТЕХНИЯ „РАЙ“ – ПЛАНИНИ ОТ ПИЛАФ

И МНОЖЕСТВО Т. НАР. ХУРИИ – ЖЕНСКИ ДУХОВЕ (?!), КОИТО ЩЕ ИМ ДОСТАВЯТ ВСЯКАКВИ ПЛЪТСКИ УДОВОЛСТВИЯ, А АЛАХ ЩЯЛ ДА ИМ ДАВА НЕПРЕКЪСНАТО СИЛИ ДА СЕ НАСЛАЖДАВАТ НЕУМОРНО. ЯСНО Е КОЙ МОЖЕ ДА ОБЕЩАВА ПОДОБНО ЧРЕВОУГОДИЕ И БЛУДСТВО – ТОЗИ КОЙТО ОЩЕ ТУК ПОЗВОЛЯВА БРАК ПО СМЕТКА, БРАК С КОНТРАКТ ЗА КРАТЪК ПЕРИОД (ПРОСТИТУЦИЯ), МНОГОЖЕНСТВО И „БУЛКИ“ ДЕЦА (**ПЕДОФИЛИЯ**).

Масова мюсюлманска „сватба“ в Палестина

СЪЩИЯТ ТОЗИ ПОДТИКВА НЕУМОРНО И КЪМ „СВЕЩЕНА“ ВОЙНА И ОБЯСНЯВА, ЧЕ „НЕВЕРНИЦИТЕ“ СА ГЯУРИ И РАЯ (ЖИВОТИНСКО СТАДО).

В ЮДАИЗМА, КОЙТО Е ОСНОВА НА ИСЛЯМА, ТОЙ ИЗПОЛЗВА СЪЩАТА ИДЕОЛОГИЯ НО С ДРУГИ ТЕРМИНИ (ТАМ ГЯУРА Е НАРЕЧЕН ГОИМ – ЖИВОТНО В ЧОВЕШКА КОЖА, КОЕТО МОЖЕ ДА СЕ КРАДЕ, МАМИ, ПРЕБИВА И УБИВА С ПОЗВОЛЕНИЕТО НА „БОГ“). ЮДЕИТЕ НЕ САМО, ЧЕ НЕ СА ПРИЗНАЛИ БОЖИЯ СИН, НО И ГО МЪЧАТ И РАЗПЪВАТ, ПРЕСЛЕДВАТ И УБИВАТ НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛИ, ХУЛЯТ ХРИСТОС, СВЕТАТА МУ МАЙКА И СВЕТИИТЕ, НАЛАГАТ В СВЕТА ВСЯКАКВИ БОГОБОРЧЕСКИ ИДЕОЛОГИИ И ОГЛАВЯВАТ МАСОНСТВОТО.

ЯСНО Е КОЙ ПОДТИКВА КЪМ НАСИЛИЕ, РАЗВРАТ,

ОМРАЗА КЪМ ХОРАТА И ГОСПОДА!

ТЕХНИЯ „БОГ“ Е ДЯВОЛА, А „РАЯ“, КОЙТО ГИ ОЧАКВА Е АД!

В една друга масова религия наречена на своя създател Буда, вместо Господа Иисуса Христа, Който е Син Божи и вечния блажен живот в близост до Бога, се преследва „нирвана“ – тоест **НИЩО** (?!), **разпад в небитието**. На човек най – сериозно му се предлага да се стреми към това нищо, където няма вечност, няма личност, няма прощаване на греховете, няма милост, духовна радост от общението с Бога в Неговата Църква, **НЯМА РАЙ – ТАМ ИЗОБЩО НЕ СЪЩЕСТВУВА БОГ!**

Ако сравним всички религии и заповедите в тях, които са всъщност направление в движението към Бога, ще установим, че има очевидна разлика и противоположност в тези заповеди. **Как различните индивиди, които изпълняват противоположни заповеди ще достигнат до Един Бог ?!** Да, Бог е Един и заповедите му не могат да бъдат различни, и Той не може да се обяснява по различни начини. **ВЯРАТА В БОГА Е ЕДНА! И ТАЗИ ВЯРА Е ПРАВОСЛАВНАТА, ЗАЩОТО ТЯ НЕ Е ИЗГРАДЕНА ВЪРХУ ЧОВЕКОНЕНАВИСТ, ГОРДОСТ И СЕБЕПРЕВЪЗНАСЯНЕ, А ВЪРХУ ОСНОВНИ ЗАПОВЕДИ, КОИТО КАЗВАТ ДА ВЪЗЛЮБИШ БОГА И БЛИЖНИЯ СИ, ДА СЕ ОТНАСЯШ С ДРУГИТЕ, ТАКА КАКТО ИСКАШ ДА СЕ ОТНАСЯТ С ТЕБ, ДА ПОМАГАШ НА НУЖДАЕЩИ СЕ, ДА БЪДЕШ МИЛОСЪРДЕН, ВЪЗДЪРЖАН, ВЪЗПИТАН, СПОКОЕН, КРОТЪК И СМИРЕН.**

Много хора гордо се тупат по гърдите и казват: „При мен Бог е в сърцето“. За да се убедим кой е този „бог“, който живее в нашите сърца трябва да видим как той ни ръководи и в какво

ни помага. Нека да сравним заповедите Господни и това, което нашия „домашен бог“ ни казва. Например Господ казва да не съдим, за да не бъдем съдени, а нашето „богче“ ни позволява да съдим всички и във всичко. На всичко отгоре ние даже не се боим да съдим, у нас го няма този страх от Бога, който би ни възпрял. Друг случай е когато например в нашите сърца избухва ненавист към някой, който е сторил зло на нас или на околните, а Господ ни казва, че който ненавижда ближния си е човекоубиец, тоест Той приравнява ненавистта към убийството. В същото време любовта която сме имали към наш близък, при промяна на обстоятелствата в живота много лесно я превръщаме в омраза. Кой ни помага да мразим така лесно? Именно този наш джобен „бог“. Друго което Бог ни е заповядал: - Благославяйте проклинащите ви! Тоест ако се случи, че някой човек ни клевети, мрази, обижда и даже проклина, то по закон ние даже трябва да го благославяме. А ние как постъпваме по принцип в живота си? На злото отговаряме със зло. Силата която кара този човек да върши зло е зла. На него в главата му говори същият такъв малък персонален „бог“. Отговаряйки му със лошо, **по съвета на нашето „богче“ ние фактически влизаме в играта на бесовете, усиляваме неговата злоба, задълбочаваме влиянието на сатана върху човека, навлизаме в негативни емоции и много често въвличаме и други хора в този танц на демоните, чрез охулване и клевети. За това и Бог ни е заповядал на злото с добро да отговорим и да не съдим, така само ще посраим дявола и е напълно възможно да успокоим другия човек.** Бог ни заповядва да сме се простили с хората преди да е залязло слънцето, а нашия персонален „бог“ ни застава да си спомняме с лошо за тези, които са ни навредили и ни предлага разни варианти на отмъщение. **Липсата на прошка, желанието за мъст и непрекъснатата злопаметност всъщност ни унищожават психиката и здравето, държат**

ни в перманентно, явно или прикрито напрежение и лошо настроение и още тук на земята ние започваме да усещаме ада, към който принадлежи и нашето лично „божество“. За да ни даде фалшиво и мимолетно успокоение „то“ ни подвежда и към разнообразни удоволствия, като ни позволява да се удовлетворяваме по всякакъв начин. Непрекъснато ни бута и човърка да търсим срещи, контакти, празни разговори и гуляи, странейки от иконите, молитвите към Господа, а често и от домовете и семействата си. Така „то“ се старее да обсеби изцяло нашия живот, мислите ни и чувствата ни, лишавайки ни от възможност да се борим за спасението на душите си. А ТАЗИ ВЪЗМОЖНОСТ НИ Е ДАДЕНА САМО ТУК И СЕГА. СЛЕД СМЪРТТА НА ТЯЛОТО, КОГАТО ДУШАТА НИ ВИДИ ДУХОВНИЯ СВЯТ НЯМА ДА ИМАМЕ ШАНС ДА СЕ ПОКАЕМ.

МОЖЕМ ДА ОБОБЩИМ, ЧЕ ТОЗИ НАШ ЛИЧЕН „БОГ“, КОЙТО СПОРЕД НАС НИ Е В СЪРЦАТА, ПРАВИ ВСИЧКО ВЪЗМОЖНО ДА ВЪРШИМ НЕЩА КОИТО ПРОТИВОРЕЧАТ НА НЕБЕСНИЯ БОГ. ТОЕСТ ТОВА Е САТАНА, КОЙТО Е ПРОТИВОПОЛОЖЕН НА БОГ И ПОРАДИ ТОВА ВСИЧКИ НЕГОВИ ВНУШЕНИЯ И НАШИ ОБЩИ ДЕЙСТВИЯ СА ПРОТИВ БОЖИИТЕ ЗАПОВЕДИ.

Всъщност, когато става въпрос за Божиите заповеди, ако си зададем въпрос колко от тях знаем, много от нас ще изброят 4-5 и то от Стария Завет. Болшинството не знаят също, че тези заповеди са допълнени от Господа Иисуса Христа в Новия Завет на Бога с нас православните, че Той ни е дал Евангелския Новозаветен Закон по който сме длъжни да живеем и по който ще ни съди Бог на Своя Страшен Съд. Например заповедта в Стария Завет „Не убивай“, в Новия Завет е много по-строга – Христос казва, че който ненавижда ближния вече е човекоубиец. Тоест Господ отстранява и причината за убийството – ненавистта. Друга старозаветна

заповед „Не прелюбодействай“, в Новия Завет е отново по-стриктна – само ако погледнеш на чужда жена със желание, вече си прелюбодействал с нея в сърцето си.

За да оправдаят отклоненията си от тези Божествени морални норми съвременните хора често казват, че времената са други, че живеем в нов век и т.н. Всъщност в коя епоха реално живеем, като изключим технологиите и погледнем чисто моралния аспект? В старите времена бе казано „Око за око, зъб за зъб“ и много от нас обичат да го повтарят като девиз, оправдавайки отмъщението. Така те продължават да живеят в стария век, като забравят или не знаят, че Спасителя отмени тази заповед, като заповяда когато ни ударят по едната страна, да обърнем и другата и ни завеща, както вече казахме да благославяме тези които ни проклинат и да бъдем кротки и смирени по сърце, като Него. Въплътилият се в човек Бог постави човешкия морал на други основи и ни въведе в **НОВИЯ ВЕК - ВЕКЪТ ПРЕДИ ИДВАНЕТО НА НЕГОВОТО ЦАРСТВО**. Христос не само каза, но и показа с целия си живот как трябва да се живее по този наистина Божествен морален кодекс. Това направи и от кръста, като молеше Своя Отец да прости на Неговите мъчители.

Същия този кръст християните носят на гърдите си и той не е украшение, а трябва да ни напомня за нашата отговорност, **ЗА ТОВА ЧЕ ЩЕ ОТГОВАРЯМЕ ПРЕД ГОСПОДА ИИСУСА ХРИСТА, КОЙТО Е ОТДАЛ ЖИВОТА СИ ЗА НАС, ЗА ПРОЩАВАНЕ НА НАШИТЕ ГРЕХОВЕ И СЪС СТРАДАНИЯТА И СМЪРТТА СИ НИ Е ОТКРИЛ ПЪТЯ КЪМ РАЯ**. За да достигнем до него обаче ние трябва да изпълняваме Христовите Евангелски заповеди. Господ е милостив и благ, Той ще ни прости греховете, но само при условие, че се покаем искрено и с всички сили се борим със страстите си.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

**ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВАТА И
ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА**

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

**ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА
ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА
БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА**

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

**ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО**

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО